

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonych przez Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Włochy) postanowieniami z dnia 19 października 2011 r. i z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawach połączonych C-162/12 i C-163/12 w zakresie, w jakim owe wnioski dotyczą wykładni art. 49 TFUE. W zakresie, w jakim rzeczzone wnioski dotyczą wykładni innych przepisów prawa Unii, są one niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — DMC Beteiligungsgesellschaft mbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Mitte

(Sprawa C-164/12) (¹)

(Podatki — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przeniesienie udziałów spółki osobowej na spółkę kapitałową — Wartość księgowa — Wartość szacunkowa — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Natychmiastowe opodatkowanie cichych rezerw — Odmienne traktowanie — Ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału — Zachowanie podziału władztwa podatkowego pomiędzy państwami członkowskimi — Proporcjonalność)

(2014/C 93/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Mitte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 43 WE (obecnie art. 49 TFUE) — Spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim wnoszące aportem udziały w przedsiębiorstwie do krajowej spółki kapitałowej w zamian za udziały w tej spółce — Przepisy przewidujące, że w takim przypadku wniesiony kapitał podlega wpisowi w bilansie spółki kapitałowej zgodnie z jego rzeczywistą wartością, a nie wartością księgową, powodując tym samym wcześniejsze opodatkowanie niezrealizowanych udziałów — Możliwość zapłaty odnośnych podatków w pięciu rocznych ratach pod warunkiem istnienia gwarancji zapłaty.

Sentencja

- 1) Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że cel w postaci zachowania podziału władztwa podatkowego między państwami członkowskimi może uzasadniać przepisy państwa członkowskiego, które nakazują określenie wartości aktywów spółki komandytowej wniesionych do kapitału spółki kapitałowej z siedzibą na terytorium tego państwa członkowskiego w oparciu o ich wartość szacunkową, prowadząc do opodatkowania przed ich rzeczywistym zrealizowaniem cichych rezerw związanych z tymi aktywami uzyskanych na tym terytorium, w sytuacji gdy rzeczone państwo członkowskie rzeczywiście nie może wykonywać swej kompetencji podatkowej w odniesieniu do tych cichych rezerw w chwili rzeczywistej ich realizacji, co powinien ustalić sąd krajowy.
- 2) Przepisy państwa członkowskiego przewidujące natychmiastowe opodatkowanie cichych rezerw uzyskanych na jego terytorium nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu w postaci zachowania podziału władztwa podatkowego między państwami członkowskimi, o ile, w sytuacji gdy podatnik wybierze odroczenie zapłaty, obowiązek ustanowienia gwarancji bankowej jest nałożony w zależności od rzeczywistego ryzyka niepobrań podatku.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 stycznia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) — Aboubacar Diakite przeciwko Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-285/12) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków przyznania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Osoby kwalifikujące się do ochrony uzupełniającej — Artykuł 15 lit. c) — Poważne indywidualne zagrożenie życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikające z przemocy nieselektywnej w sytuacjach konfliktów zbrojnych — Pojęcie „wewnętrznego konfliktu zbrojnego” — Wykładnia autonomiczna poprzez odniesienie do międzynarodowego prawa humanitarnego — Kryteria oceny)

(2014/C 93/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Aboubacar Diakite.

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Belgia) — Wykładnia art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości [treści] przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12) — Odmowa przyznania statusu uchodźcy i beneficjenta ochrony uzupełniającej — Osoba, która może zostać objęta ochroną uzupełniającą — Pojęcie wewnętrznego konfliktu zbrojnego — Specyficzna autonomiczna wykładnia lub dopuszczalność wykładni zgodnej z rozumieniem nadanym przez międzynarodowe prawo humanitarne — Kryteria oceny

Sentencja

Wykładni art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony, oraz zawartości [treści] przyznawanej ochrony, należy dokonywać w ten sposób, że do celów stosowania tego przepisu przyjmuje się wystąpienie wewnętrznego konfliktu zbrojnego w sytuacji, gdy dochodzi do starć pomiędzy siłami porządkowymi państwa a jedną lub kilkoma uzbrojonymi grupami lub gdy dochodzi do starć pomiędzy dwiema lub kilkoma uzbrojonymi grupami, przy czym nie jest konieczne, by konflikt ten mógł być zakwalifikowany jako międzynarodowy konflikt zbrojny w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego i by natężenie starć zbrojnych, poziom organizacji ścierających się sił zbrojnych czy czas trwania konfliktu stanowiły przedmiot oceny odrębnej od oceny poziomu przemocy szerzącej się na danym terytorium.

(¹) Dz.U. C 235 z 4.8.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 23 stycznia 2014 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-296/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy — Składki wpłacane na program emerytalny — Ulga podatkowa mająca zastosowanie wyłącznie do wpłat do instytucji lub funduszy mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim — Spójność systemu podatkowego — Skuteczność kontroli podatkowych)

(2014/C 93/10)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.C. Halleux i M. Jacobs, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 56 TFUE i art. 63 TFUE — Wpłaty na program emerytalny — Ulga podatkowa — Kwoty zapłacone ostatecznie w Belgii.

Sentencja

- 1) Wprowadzając i utrzymując w mocy ulgę podatkową z tytułu składek wpłacanych na program emerytalny w zakresie, w jakim ulga ta ma zastosowanie jedynie do wpłat na rzecz instytucji i funduszy z siedzibą w Belgii, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 TFUE.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 6 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București — Rumunia) — E.ON Global Commodities SE, dawniej E.On Energy Trading SE przeciwko Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București — Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Sprawa C-323/12) (¹)

(Dyrektywa 79/1072/EWG — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Podatnicy mający miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Zasady zwrotu podatku VAT — Podatnicy, którzy wyznaczili przedstawiciela podatkowego zgodnie z przepisami krajowymi sprzed przystąpienia do Unii — Wyłączenie — Termin „podatnik niemający siedziby na terytorium danego kraju” — Warunek braku siedziby — Warunek braku dostawy towarów lub świadczenia usług — Dostawy energii elektrycznej do podatników-pośredników — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 171)

(2014/C 93/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București